

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่พึ่งพิงรายได้จากการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้ทันกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน ซึ่งสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีการผลิต เทคโนโลยีการขนส่ง หรือเทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นต้น ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีเหล่านี้จะพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งนำมาสู่ความสะดวกสบายในด้านต่างๆอย่างมาก อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนที่สำคัญประการหนึ่งของเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ได้แก่ การพัฒนาผู้ใช้เทคโนโลยี และการพัฒนากฎระเบียบในการควบคุมการใช้เทคโนโลยี

ปัจจุบัน ได้มีการนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องเพื่อเอารัดเอาเปรียบคู่แข่งทางการค้า เช่น การลอกเลียนหรือทำซ้ำในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของผู้ประกอบการรายอื่น เนื่องจากการลอกเลียนสามารถทำได้ง่ายขึ้นโดยอาศัยเทคโนโลยีใหม่ๆ และขณะเดียวกันกฎหมายควบคุมการละเมิดสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมถูกจำกัดให้มีผลเฉพาะในแต่ละประเทศเท่านั้น ดังนั้นปัญหาการลอกเลียนการออกแบบผลิตภัณฑ์ในสินค้าที่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศ จึงเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ตัวอย่างที่เห็นชัดที่สุดตัวอย่างหนึ่ง ได้แก่ การที่ประเทศที่มีแรงงานราคาถูกบางประเทศอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายระหว่างประเทศนี้ ทำการลอกเลียนแบบของสินค้าจากต่างประเทศ เพื่อผลิตและส่งออกมาแข่งขันกับผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเองโดยไม่ต้องลงทุนใดๆ ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าการให้ความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในทางระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผู้ประกอบการชาวไทยไม่ถูกละเมิดสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในต่างแดน และยังสามารถให้ได้เปรียบประเทศอื่นๆที่เป็นคู่แข่งในทางการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย การเข้าเป็นภาคีคู่สัญญาข้อตกลงเฮก ตามกรมสารเจนีวา 1999 ซึ่งเป็นกรมสารล่าสุดที่แก้ไขข้อบกพร่องในหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองตามกรมสารฉบับเดิม จะสามารถแก้ปัญหาการละเมิดสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของผู้ประกอบการคนไทยที่ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตามการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีข้อตกลงระหว่างประเทศฉบับใดฉบับหนึ่ง นอกจากมีประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการเข้าเป็นภาคีแล้ว ยังมีภาระผูกพันตามข้อตกลงให้ประเทศไทยในฐานะประเทศภาคีสมาชิกต้องปฏิบัติตาม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาข้อดี

และข้อเสียของระบบจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามข้อตกลงเฮกฯ ภายใต้กรรมสารเจนีวา 1999 ที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเสียก่อน

ข้อดี

1) การจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศตามระบบเฮก กำหนดให้ยื่นเพียงคำขอเดียวแต่ได้รับความคุ้มครองในหลายประเทศ ดังนั้นผู้ประกอบการส่งออกชาวไทยจะสามารถจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในต่างประเทศได้สะดวกมากขึ้น ด้วยวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงฉบับเดียว เพื่อบันทึกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนในทุกๆประเทศที่เป็นภาคีสัญญาข้อตกลงเฮกภายใต้กรรมสารฉบับเดียวกัน

2) การยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงคำขอเดียว ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ต้องไปดำเนินการเพื่อขอรับความคุ้มครองในแต่ละประเทศโดยตรง ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษาด้านกฎหมายหรือตัวแทนจดทะเบียนในทุกๆประเทศที่ตนประสงค์จะนำไปขอรับความคุ้มครอง

3) มีกรอบระยะเวลาที่แน่นอน เนื่องจากข้อตกลงเฮกฯ ภายใต้กรรมสารเจนีวา 1999 กำหนดกรอบระยะเวลาให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องรีบดำเนินการพิจารณาคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่ยื่นภายใต้ระบบเฮกให้เสร็จสิ้น ภายในเวลา 12 เดือน ซึ่งสั้นกว่าระยะเวลาในการพิจารณาคำขอคุ้มครองภายในของหลายๆประเทศ การกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนทำให้ผู้ประกอบการคนไทยสามารถนำสินค้าของตนเข้าไปวางจำหน่ายในตลาดต่างประเทศได้ทันคู่แข่งในตลาดและทันความต้องการของผู้บริโภค

4) ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อขยายความคุ้มครองไปยังประเทศภาคีสมาชิกอื่นๆ ภายหลังที่จดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วเมื่อใดก็ได้

5) อำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ภายหลังจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้ว เนื่องจากการดำเนินการใดๆภายหลังจดทะเบียนตามระบบเฮกแล้ว ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้โดยตรงครั้งเดียวต่อสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศเพื่อให้มีผลในประเทศภาคีสมาชิกอื่นด้วย เช่น การต่ออายุการคุ้มครองต่อสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวก็มีผลต่ออายุการคุ้มครองในประเทศภาคีสมาชิกอื่นๆด้วย

ดังนั้นต่อไปนี้ผู้ประกอบการไม่ต้องคอยกังวลว่าแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนจะขาดต่ออายุการคุ้มครองอีกต่อไป

6) ลดภาระในเรื่องการลงประกาศโฆษณาให้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากเป็นหน้าที่ของสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่จะต้องลงประกาศโฆษณาแบบผลิตภัณฑ์ที่มีผู้ยื่นขอจดทะเบียน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆที่เกี่ยวข้องจากผู้จดทะเบียนโดยสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศจะโอนค่าธรรมเนียมต่อไปให้กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อเสีย

1) เนื่องจากข้อตกลงเฮกฯ ภายใต้กรรมสารเจนีวา 1999 กำหนดกรอบเวลาให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องดำเนินการพิจารณาคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่ยื่นภายใต้ระบบเฮกให้เสร็จสิ้น ภายในเวลา 12 เดือน ทำให้กรมทรัพย์สินทางปัญญามีภาระต้องเร่งดำเนินการตรวจสอบคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่ยื่นผ่านระบบเฮกโดยระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง ว่าเป็นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เข้าลักษณะได้รับความคุ้มครองในประเทศไทยหรือไม่ภายในกรอบเวลาอันจำกัด เพื่อมิให้แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับความคุ้มครองในประเทศไทยโดยอัตโนมัติ

2) การที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีข้อตกลงเฮกฯ ภายใต้กรรมสารเจนีวา 1999 จะทำให้ผู้ประกอบการชาวต่างชาติสามารถยื่นขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศไทยได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคแก่ผู้ประกอบการคนไทยโดยเป็นการผูกมัดว่าแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของชาวต่างชาติที่ยื่นจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้ระบบเฮกซึ่งระบุประเทศไทยเป็นประเทศที่ประสงค์จะขอรับความคุ้มครอง จะได้รับความคุ้มครองในประเทศไทยภายใต้กฎหมายไทย ดังนั้นหากมีการละเมิดจากผู้ประกอบการชาวไทย ผู้ประกอบการชาวต่างชาติก็สามารถฟ้องร้องบังคับตามสิทธิทางกฎหมายในประเทศไทยได้สะดวกยิ่งขึ้น

3) หากมีผู้ประกอบการชาวต่างชาติเข้ามาดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภายใต้ระบบเฮกในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการชาวไทยที่ประสงค์จะจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนในประเทศไทย เนื่องจากทำให้การจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไทยเป็นไปได้ยากขึ้น เพราะมีแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของชาวต่างชาติได้รับการจดทะเบียนมากขึ้น

4) ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิชาชีพทางด้านกฎหมายไทย เนื่องจากการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภายใต้ระบบเฮก เป็นระบบที่สามารถยื่นคำขอเดียวผ่านสำนักงานทะเบียนของภาคีสมาชิกของผู้ยื่นคำขอ (สำนักงานทะเบียนต้นกำเนิด) ในประเทศเดียว แต่ได้รับความคุ้มครองในหลายประเทศ จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการชาวต่างชาติไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจ้างตัวแทนจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชาวไทย เป็นผู้ดำเนินการขอรับความคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศไทยเช่นเดียวกับที่ผ่านมาอีกต่อไป

เมื่อพิจารณาผลที่จะกระทบต่อประเทศไทยหากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีข้อตกลงเฮกฯ ภายใต้กรมสารเจนีวา 1999 ประกอบกับปัจจุบันผู้ประกอบการชาวไทยยังขอรับความคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการชาวต่างชาติ ดังนั้นการเข้าเป็นภาคีกรมสารเจนีวา 1999 ณ วันนี้ ผู้เขียนเห็นว่าน่าจะมีผลผูกมัดผู้ประกอบการชาวไทยและเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาติมหาอำนาจมากกว่าประโยชน์ที่ผู้ประกอบการชาวไทยจะได้รับ เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการชาวไทยไม่ค่อยถูกละเมิดสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในทางกลับกันยังมีผู้ประกอบการชาวไทยจำนวนไม่น้อยที่ทำละเมิดสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงผลระยะยาวหากผู้ประกอบการชาวไทยสามารถพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ของตนออกไปสู่ตลาดต่างประเทศทั่วโลก การเข้าเป็นภาคีกรมสารเจนีวา 1999 จะเป็นทางเลือกหนึ่งในอนาคตที่จะช่วยผู้ประกอบการชาวไทยที่ส่งสินค้าและผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดโลกได้รับความสะดวก รวดเร็ว และมีความยืดหยุ่นในการขอจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนในต่างประเทศ ดังนั้นการศึกษาถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามกรมสารเจนีวา 1999 รวมไปถึงแนวทางการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองการเข้าเป็นภาคีสมาชิกดังกล่าว ย่อมส่งเสริมให้ประเทศไทยได้รับประโยชน์สมดังเจตนารมณ์เมื่อประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากที่ผู้เขียนได้ศึกษาถึงความเป็นมาของระบบกฎหมายการให้ความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในทางระหว่างประเทศ รวมถึงศึกษาความตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่อยู่ในการดูแลบริหารจัดการขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เห็นว่าข้อตกลงเฮกว่าด้วยการจดทะเบียน

แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ตามกรมสารที่มีการแก้ไขปรับปรุงล่าสุด (กรมสารเจนีวา 1999) เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่น่าสนใจที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการคนไทยได้รับความคุ้มครองในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตนในต่างประเทศซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนในตลาดการค้าระหว่างประเทศของผู้ส่งออกไทย ทั้งเป็นการยกระดับมาตรฐานการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพไม่เกิดช่องว่างให้ประเทศที่พัฒนาแล้วนำมาเป็นข้ออ้างในการใช้มาตรฐานการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นมาตรการในการกีดกันทางการค้าซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศไทยอีกด้วย ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี รวมถึงศึกษาถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนระหว่างประเทศตามข้อตกลงจึงมีความสำคัญ ซึ่งผู้เขียนได้วิเคราะห์และอธิบายมาแล้วในบทที่ 4 นอกจากนี้ การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเป็นภาคีสมาชิกถือเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการเข้าเป็นภาคีอย่างแท้จริง ซึ่งขอเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ดังนี้

1) เนื่องจาก มาตรา 29 ภายใต้กรมสารเจนีวา 1999 ห้ามมิให้ภาคีสัญญาตั้งข้อสงวน แต่เมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยในเวลาที่จะเข้าเป็นภาคี จึงควรทำคำแถลงการณ์ไปยังผู้อำนวยการขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก เพื่อแสดงเจตนาสงวนสิทธิบางประการเท่าที่บทบัญญัติแห่งกรมสารเจนีวา 1999 อนุญาต เช่น

- การทำคำแถลงการณ์เรื่องระยะเวลาแจ้งการปฏิเสธการคุ้มครอง โดยขอขยายระยะเวลาแจ้งการปฏิเสธการคุ้มครองจาก 6 เดือนเป็น 12 เดือน ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางปัญญามีเวลาเพียงพอที่จะดำเนินการตรวจสอบเนื้อหาสาระของแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่ามีเหตุแห่งการปฏิเสธตามกฎหมายคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของประเทศไทยหรือไม่ เพื่อป้องกันมิให้แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ยื่นขอจดทะเบียนระหว่างประเทศได้รับความคุ้มครองในประเทศไทยโดยปริยาย เนื่องจากไม่ปฏิเสธแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมดังกล่าวในเวลาที่กำหนด

- การแสดงเจตนาสงวนสิทธิขอเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเฉพาะประเทศ (individual designation fee) แทนการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับประเทศที่ระบุเพื่อขอจดทะเบียน (standard designation fee) ซึ่งทำให้ประเทศไทยสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้เองโดยตรงตามอัตราที่ประเทศไทยกำหนด

2) เนื่องจากกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของประเทศไทยที่ใช้อยู่ปัจจุบัน มีขอบเขตการบังคับใช้จำกัดอยู่เฉพาะภายในประเทศ ส่งผลให้ขั้นตอนและกระบวนการเพื่อขอรับความคุ้มครองต่างๆ แตกต่างไม่สอดคล้องกับขั้นตอนและกระบวนการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศตามระบบเฮก ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการเข้าสู่ระบบการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรการทางด้านกฎหมาย โดยออกกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อเชื่อมโยงระบบจดทะเบียนภายในประเทศเข้ากับระบบจดทะเบียนระหว่างประเทศตามข้อตกลงเฮกฯ และออกกฎกระทรวงเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีคู่สัญญาและเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลัง กฎหมายเฉพาะว่าด้วยการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมควรแบ่งแยกกระบวนการขอคุ้มครองออกเป็น 2 ประเภทกล่าวคือ กระบวนการและวิธีการดำเนินการขอรับความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภายในประเทศประเภทหนึ่ง และกระบวนการและวิธีการขอรับความคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในทางระหว่างประเทศผ่านระบบจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามข้อตกลงเฮกอีกประเภทหนึ่ง ในส่วนของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามข้อตกลงเฮก มีบทบัญญัติที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- กำหนดคำนิยามของถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตามข้อตกลงเฮกฯ
- เปลี่ยนแปลงขั้นตอนในการดำเนินการพิจารณาคำขอคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในระบบเดิมให้สอดคล้องกับระบบสากล โดยกำหนดให้แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้รับการจดทะเบียนทันทีภายหลังจากที่มีการตรวจสอบเบื้องต้น แล้วจึงเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเพิกถอนการจดทะเบียนด้วยการคัดค้านแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ได้รับความคุ้มครองในภายหลัง
- กำหนดให้คำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 1 ฉบับสามารถระบุแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้หลายแบบแต่ไม่เกิน 100 แบบ และผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาใช้กับแบบที่ขอจดทะเบียนต้องอยู่ในหมวดหมู่เดียวกับการจำแนกหมวดหมู่ผลิตภัณฑ์ตามข้อตกลงโลกาโน้ด้วย
- กำหนดให้คำขอคุ้มครองการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศที่ยื่นและประกาศโฆษณาระหว่างประเทศ ภายใต้อัตกกลงเฮก ตามกรมสารเจนีวา 1999 มีผล

ทางกฎหมายเหมือนกับการยื่นและการประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในประเทศไทย

- กำหนดอายุการคุ้มครองสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็น 15 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำเรื่องอายุการให้ความคุ้มครองตามที่กรมสารเจนีวา 1999 กำหนด

3) แก่ไ้ระบบการจัดทำประกาศโฆษณาและตรวจค้นข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อรองรับกับปริมาณคำขอคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีข้อตกลงเฮก ตามกรมสารเจนีวา 1999 โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นไปได้ควรจัดทำฐานข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ระบบออนไลน์เพื่อเชื่อมโยงกับสำนักงานทะเบียนระหว่างประเทศเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการตรวจค้นแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและติดต่อสื่อสารและรับข้อมูลที่จำเป็น

4) จัดฝึกอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ตามเงื่อนไขและวิธีการที่ข้อตกลงเฮกกำหนด และควรให้ผู้ประกอบการส่งออกตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการขอรับความคุ้มครองแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของตน

5) กรมทรัพย์สินทางปัญญาต้องจัดอบรมและรณรงค์เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการชาวไทยเพื่อให้เกิดความตื่นตัวและเห็นความสำคัญของการยื่นคำขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศภายใต้ระบบเฮก ซึ่งเป็นวิธีการช่วยป้องกันการละเมิดแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของผู้ประกอบการไทยในตลาดต่างประเทศ